

عنوان مقاله:

سنجش ردپای بوم شناختی انرژی های فسیلی در بخش های اقتصادی ایران با استفاده از رویکرد داده- ستانده

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه اقتصادی، دوره 19، شماره 73 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

جمال کاکایی - دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد انرژی، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبائی

علی فریدزاد - عضو هیات علمی، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

فرشاد مومنی - عضو هیات علمی، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی، تهران

علی اصغر بانویی - عضو هیات علمی، دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

یکی از شاخص های اساسی برای سنجش وضعیت توسعه پایدار، استفاده از شاخص ردپای بوم شناختی است. این مقاله که بر مفهوم ردپای بوم شناختی انرژی های فسیلی تمرکز دارد در پی پاسخ به این دو پرسش است، آیا الگوی صادرات و واردات محتوای انرژی های فسیلی کشور، موید مزیت نسبی است و اینکه ردپای بوم شناختی انرژی های فسیلی ایران در سال 1390 چه میزان است جهت سنجش ردپای بومشناختی انرژی های فسیلی از دویایه آماری؛ نخست جدول داده-ستانده متقارن فعالیت در فعالیت بهنگام شده برای سال 1390 مرکز آمار ایران و دوم ترازنامه هیدروکربوری سال 1390 استفاده شده است. یافته های کلی مقاله تحت عنوان دو سناریو، ارائه شده است. در سناریوی نخست فرض میشود که تکنولوژی تولید میان ایران و شرکای تجاری آن یکسان و در سناریوی دوم متفاوت باشد. نتایج حاصل در هر دو سناریو نشان میدهد در سطح کلان، اقتصاد ایران دارای مازاد تجاری محتوای انرژی است، اما در سطح بخشی تحت سناریوی اول 23 بخش اقتصادی و در سناریو دوم، 18 بخش اقتصادی کشور با کسری محتوای تجاری انرژی روبه رو هستند. ردپای بوم شناختی انرژی های فسیلی در سناریو نخست بیش از 191 میلیون هکتار (5/2 هکتار- نفر) و کسری 3/2 هکتار برای هر نفر و در سناریو دوم قریب به 184 میلیون هکتار (4/2 هکتار- نفر) و کسری 2/2 هکتاری برای هر نفر است. جمع بندی پژوهش آن است که نتایج سناریو دوم به دلیل پایین بودن بهره وری انرژی در ایران واقع بینانه تر است.

کلمات کلیدی:

: توسعه پایدار، ردپای بوم شناختی، محتوای انرژی، تحلیل داده- ستانده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016548>

